

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

D. Eckivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

CONCLUSIO QUINTA.

æternam promittit, & inter uitam æternam & damnationem nullum medium ponit, quia scriptura Matth. vij. arborem aut bonam aut malam appellat, morimur ergo aut in fide in deum, quæ nihil aliud est quam Christi cognitio, cum subiectione & recognitione nostræ peccatricis uitæ ad redemptionem & misericordiam Christi. Quia ergo deus suo unico filio non perperit, sed pro nobis omnibus maledictum eum fecit, quo perpetua maledictio a nobis auferretur ad Gal. iij. cap. Quum igitur ad salutem omnes uocati simus, & hoc non ex nobis, quia donum dei est, & non ex nostris operibus, ne quis inde glorietur, ad Ephe. ij. Iuxtaque nos in bonis operibus, quæ deus parauit, ambulare debemus. Quum ergo dominus nos monet Matth. xxv. in parabola quinque prudentium, & quinque fatuarum uirginum, quæ oleum a se mutuo emere uolebant, neque met ardentibus faculis in manibus portare, dominumque uigilantes & orantes prestolari, nos dominus monet iam his diebus gratiæ & huius temporis operari, & non mandauit pro defunctis nos sollicitos esse debere, aut certe turbari prim. ad Theol. iij. Necessarium non est nisi alia scripturarum ratio indicet & habeatur, purgatorium ponere tantum pro hac uice.

D. ECKIVS.

In nomine tuo dñe Ihesu Christe, Amen. Multas induxit scripturas dñs Benedictus S. Galli parochus de fide, & quod nobis suam misericordiam deus impartitus sit per filium suum, quæ hinc ad causam nihil deseruiunt, omnes namque nos hoc credimus. Voluit ergo bonus ille dominus uideri, se folia in libris uoluerit nosse. Iuxta meam hesternam protestationem demitto huiuscemodi circumitus. Post medium sermonis sui de duabus uis loquitur, una uitæ æternæ, alia æternæ damnationis. Dilecte dñe parroche has scriptura non appellat uias, hospitia sunt uiatorum, quod aut uia in cælum præcipue obliqua non per purgatorium pergat, hoc uobis probandum restat. Casu hic utimini in scolis petitio principij appellato. De arbore

Gg ij

COLLATIO LII.

Matth. vij. Breuiter dico dilectas animas in purgatorio bonā esse arborē, amicos dei, & de numero electorū, ideoq; & hoc dictū nobis non est contrariū, id quod dicitis qui in fide moritur, in diuina charitate eum esse de numero electorū, & nos fatemur, si autē supra se habet quottidiana peccata, aut poenā peccatorū illa stare possunt cum diuina charitate, tunc sua felicitas aliquo tempore retardat. Dicitis scripturā aīre nos nō rogare pro mortuis, cuius contrariū ego duobus testimonijs ostendū scripturā, & cum hoc illud firmat ritus & usus totius uniuersalis ecclesie. Sanctus quoq; Augustinus hoc obtinuit ante annos mille & centū, hunc usum pro animab⁹ orandum. Et S. Ambrosius in uno sermone exequiarum Cæsaris Theodosij causas ostendit, quare in ecclesia celebrent, primus, septimus, & tricesimus defunctorū, & hoc sacris probat literis. Ideoq; & ueritati parcunt, qui hoc papam dicūt excogitasse. Sed & Monicæ matris Augustini exequiæ adhuc supra terrā existentis celebratæ sunt, sicut met ipse testat lib. ix. suarū confessionū. Opināt dñs Benedictus nos pro mortuis orare non debere, ne nobis contingat quod fatuis uirginib⁹. Dico autē ego bonū dñm meum parrochū fortasse ignorare quid per oleū Christus significarit. Apud Gregorium, Augustinum, Chrysostomū reperisset, significare oleum diuinæ charitatis, & non orationes nostras, tunc esūm consequeret scđm suā expositionē horribilis & inauditus error, neq; nos uiuos pro uiuicem orare debere, uirgines enim illius parabola uiuæ sunt, quæ suum oleum alijs condiuidere nōlebāt, simplici uiro ante oculos depingere uellet, quasi pro mortuis diuus Paulus orare nobis interdixisset, illudq; ut obtineat, partim scripturas subticuit, in quibus caput est & cardo ueri intellectus. Non enim absolute Paulus dicit, Nolite super mortuis trīstari, hoc enim uerbū esset durum, crudele, inhumanū & lupinū, aliquē non trīstari siue turbari super parentū morte fratrum, filiorū, essetq; cōtra scripturas de Abraham Jacob

Joseph

CONCLUSIO QUINTA.

Ioseph &c. sicut & domino Ihesu mulieres alijq; cōpassi sunt. Hæc aut̄ uerba sunt Pauli integr̄a. Nolumus uos ignorare de dormientibus, ut non cōtristemini sicut cæteri qui spem non habent, quæ autem illa sit spes post exponit, resurrectio scilicet, idcoq; Paulum uelle constat, ut pro mortuis nō ut gentes contristemur, qui corporis resurrectionem non credunt. Non prohibet pro mortuis exorare.

PARROCHVS S. GALLI.

Venerabilis dñs meus doctor dicit scripturas per me inductas ostēdere dumtaxat Christi misericordiã & nihil penitus causæ deseruire, quumq; totius noui testamenti scripturæ nos tam abunde ad Christū ducūt, ultra nihil egemus. Sicut nāq; ad Ro. v. ostensum, habemus quid nobis sit Christus, & ad quid nobis datus & natus sit, nominatim ita dicēs. Cōmendat aut̄ charitatē suā & manifestat deus nobis, quādo adhuc peccatores eramus scđm tempus. Christus pro nobis mortuus est, multo igiē magis nūc iustificati in sanguine ipsius salui erimus ab ira per ipsum. Præterea ad Galath. ij. Si ex operibus legis iustitia, ergo gratis Christus mortuus est. Vltra dicit dñs meus doctor me duas dumtaxat uias nominare, quum hospitia appellare deberē, uerbalis est contentio. Sed Lucæ xvi. Illud nobis dñs in parabola diuitis in inferno sepul ti, ac haçari in sinu Abrahæ ostēdit. Quod aut̄ prius obliqua uia purgatorij ad deum duci debemus, probatū non audiui. De arbore Matth. vij. ante hoc satis ostensum est. Quia uero dñs meus doctor ostendit ibi quotidiana peccata purgari debere ex scripturis nō est clarū, quum enim maiora delicta ut sunt mortalia cōdonant, non multa est ratio super minorib⁹ habenda. Paulus aut̄ ad Ro. ij. nobis ostēdit bonitatē dei, secundū eius longanimitatē nostrā conuersionē expectans, & quoniã arbor fructus non generat scđm diuinā uoluntatem, abscindit & in ignem projicit, Luc. xij. Dixi pro mortuis nō orandum, de quo me ad priora scripta remitto. At de usu seu

Gg iij